

og skattelettelser, som alle økonomer uden for dette hus siger ikke fører til en eneste mere i beskæftigelse.

Vi har ikke fået svar på, hvordan regeringen vil opfylde de målsætninger, som den selv har sat sig.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Hr. Kristian Jensen har brugt mange kræfter på at sige, at han har aflivet sparespøgelset, og at det hele går fint; ude i kommuner og amter opfører man sig fornuftigt, og så hænger tingene sammen.

Jeg må sige, at hr. Kristian Jensen burde have talt mere om skønmaleri, for det er det, der er tale om fra regeringens side, og det er derfor også interessant, når to af de fremmeste Venstrefolk, nemlig formanden for Kommunernes Landsforening og formanden for Amtsrådsforeningen, klart og direkte har advaret regeringen om, at det, der er lagt op til af økonomi til kommuner og amter, ganske enkelt ikke hænger sammen.

Der har været forsøg på sådan at hvirvle støv op og prøve at se, om man ikke med talmagi kan skjule nogle ting.

Jeg vil derfor gerne spørge hr. Kristian Jensen og for den sags skyld finansministeren, når han på et tidspunkt får mulighed for at svare på det, om det ikke er rigtigt, at i forhold til 2010-planen tager regeringen og Venstre en tredjedel af væksten i 2004 og halvdelen af væksten i 2005? Det er realiteterne, og det er naturligvis derfor, fremtrædende Venstrefolk og alle andre, der oplever den barske hverdag ude i kommuner og amter, råber op over for regeringen og siger: Så kom dog til fornuft!

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Hr. Nicolai Wammen har ganske ret i, at der er nogle, der råber op og siger: Så kom dog til fornuft! Bl.a. råbte vismændene op i går og sagde: Så kom dog til fornuft! For væksten i forbruget i kommuner og amter er alt, alt for stor i forhold til det, der er økonomisk behov for og basis for i Danmark. Vismændene sagde, at væksten er for stor, ikke for lille.

Til fru Sandy Brinck: Jeg noterede mig i øvrigt, at vi igen ikke fik noget svar på, hvad det socialdemokratiske bud på »vækst nok« er; igen er der ikke nogen, der tør komme med et konkret bud. Man vil holde hovedet nede i busken

og undlade at besvare noget af det, der er mest vitalt, hvis man skal have en samfundsøkonomi til at hænge sammen, nemlig: Hvad er vækst nok i den offentlige sektor? Hvad mener man, væksten skal være?

Kl. 12.20

Og så må fru Sandy Brinck undskylde, hvis der er nogen, der ikke har forklaret fru Sandy Brinck, hvorledes diskussionen om vækst hænger sammen. Når vi siger, at der er en vækst på 0,7 pct., så er det i forhold til, hvad det totale forbrug er nu, og hvad det totale forbrug er næste år. Og der er det sådan, at det selvfølgelig er op til kommuner og amter at prioritere, hvorledes væksten skal bruges: Skal den bruges på ventelister? Skal den bruges på handicappede? Skal den bruges på gymnasier? Skal den bruges på folkeskoleområdet?

Der er det altså bare vigtigt at holde sig for øje, at hvis man kigger på, hvad der er brugt f.eks. på gymnasier i amterne, så kan man se, at man i amterne ikke har forstået at få gennemsnitsprisen til at være stabil, når elevtallet er faldende. Man har tværtimod brugt flere og flere penge, selv om der har været færre og færre elever. Opgaven på folkeskoleområdet er nu at sikre, at det samme ikke gentager sig i kommunerne.

Der er nemlig talrige eksempler på, at en lang række kommuner kan finde ud af at forvalte deres penge mere effektivt og sørge for at få en bedre service gennem en bedre arbejdstilrettelæggelse. Bl.a. kan man nævne Græsted-Gilleje Kommune, der har klaret at halvere udgifterne til udbringning af mad til ældre gennem en bedre arbejdstilrettelæggelse og gennem udbud af opgaven.

Men det, der er vigtigt at få slået fast over for fru Sandy Brinck, er, at 0,7 pct. i vækst ikke nødvendigvis er 0,7 pct. i vækst på *hele* området. Det kunne godt være, der er en højere vækst ét sted, men så må kommuner og amter tage ansvaret på sig og sørge for lavere vækst andre steder.

Til fru Marianne Jelved: Det er ganske rigtigt, at der har været en tidligere regering, som også har lavet en række kommuneaftaler, der har været brudt år for år for år. Det har ikke været muligt for mig – det kan være, fru Marianne Jelved kan hjælpe mig med det – at nævne et eneste år, hvor de to vigtige parametre for en kommuneaftale, nemlig udviklingen i skatten og udviklingen i forbruget, er holdt, mens den tidligere regering lavede aftaler med kommunerne.